

РЕШЕНИЕ

№ 2077

гр. София, 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-18 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Петър В. Боснешки

при участието на секретаря Стефка Ив. Александрова
като разгледа докладваното от Петър В. Боснешки Гражданско дело № 20231100107888 по описа за 2023 година

С искова молба са предявени обективно съединени иски от М. Ж. М., с ЕГН:***** и адрес: гр. Хасково, ул. *****, срещу ЗАД „ОЗК-3.“ АД, с ЕИК:***** и седалище и адрес на управление: гр. София 1301, ул. *****, *****, представлявано от А.П.Л. и Р.К.Д., с която са предявени обективно съединени иски с правно основание чл.432 КЗ, с които ищецът иска ответникът да бъде осъден да му заплати застрахователно обезщетение за претърпените вреди, вследствие на пътно – транспортно произшествие от 28.01.2023г., причинено виновно от водача на л.а. „Фолксваген Джета“, с рег. № ***** управляван от водач, застрахован по риска „Гражданска отговорност“ при ЗАД „ОЗК-3.“ АД, както следва:

-сумата в размер от 35 000 / петдесет хиляди / лева представляваща застрахователно обезщетение за претърпените неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 10.07.2023г. до окончателното плащане на сумата.

-сумата в размер от 605,00лв., представляваща застрахователно обезщетение за претърпените имуществени вреди, изразяващи се в разходи за лечение, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 10.07.2023г. до окончателното плащане на сумата.

-сумата в размер от 1959,43лв., представляваща застрахователно обезщетение за претърпените имуществени вреди, изразяващи се в пропусната полза, вследствие на 65 дни временна неработоспособност, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 10.07.2023г. до окончателното плащане на сумата.

Ищецът твърди, че на 28.01.2023г., около 11.50ч в гр. София, на бул. „С.ско шосе“, на пешеходна пътека настъпва ПТП, причинено виновно от ответника при управление на

л.а. „Фолксваген Джета“, с рег. № *****. Последният е застрахован по риска „Гражданска отговорност“ при ЗАД „ОЗК-З.“ АД

Вследствие на процесното ПТП на ищеца са нанесени следните увреждания:

- Контузия на дясно и ляво коляно;
- Изкълчваме, навяхване и разтягане на дясно коляно;
- Дясно коляно - Разкъсване на задния рог на вътрешния менискус на коленната става;
- Ляво коляно - Едем на предна кръстна връзка; менсиакална дегенерация на предния рог на латералния менискус;
- Възпалителен излив в ставните кухини и в ляво и в дясно коляно;

Тези травматични увреждания са причинили на ищеца трайно /за повече от 30 дни/ затруднение на движението на десния крак по смисъла на чл. 129 НК и се доказват от приложените медицински документи.

Процесното ПТП се отразява силно негативно, както физически, така и психически върху ищеца. Допълнително я потиска тежкото финансово положение, в което е изпаднало семейството ѝ, тъй като освен, че лечението и рехабилитацията ѝ са коствали много средства. М. М. е била временно неработоспособна за 75 дни и това е донесло значителни материални загуби. Въпреки проведеното медикаментозно лечение и активна рехабилитация, пълно възстановяване на здравословното състояние на ищеца не е настъпило и към настоящия момент.

В законоустановения срок ответникът е оспорил праоизводството по делото като недопустимо. Ответникът оспорва исковете по основание и размер и иска отхвърлянето им като неоснователни. Ответникът оспорва наличието на всеки един от елементите на фактическия състав на непозволеното увреждане. Ответникът оспорва изцяло отговорността на застрахования по задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите при ответното застрахователно дружество водач на лек автомобил марка л.а. „Фолксваген Джета“, с рег. № ***** за настъпване на процесното пътнотранспортно произшествие.

Ответникът е оспорил механизма на настъпване на ПТП. Твърди, че процесното ПТП е случайно (по смисъла на чл.15 НК) за водача В. К. К., като за него не е била налице обективна възможност да предвиди и предотврати настъпването на вредите. Счита, че вината за събитието е изцяло на ищцата, която е предприела пресичане на необозначено за целта място, като е изскочила внезапно на пътното платно пред автомобила без да се огледа и така е причинила настъпването на ПТП.

Евентуално, твърди че при пострадалия са налице предхождащи и съпътстващи събитието травми и/ или заболявания, които са допринесли за настъпването на претендираните неимуществени вреди, а дори да не са допринесли за настъпването им, то наличието им следва да бъде взето предвид при евентуалното определяне на размер на обезщетение за неимуществени вреди от последващо влошаване на здравословното

състояние на ищеца.

С оглед на описваните от ищеца увреждания, вследствие на ПТП (болка) по-адекватен е предложеният от ответника размер на обезщетение от 3500 лева. Твърди, че пешеходната не е спазила лекарските предписания, което се е отразило неблагоприятно върху оздравителния процес. Поддържа, че ищцата е имала и има съпътстващи заболявания, които не са в резултат на процесното събитие и са причина за търпените болки и страдания.

Предвид периода на възстановяване на ищцата, социално-икономическото положение на страната ни и направеното възражение относно съпричиняване на вредоносния резултат, както и размера на минималната и средната работна заплата към момента на настъпване на уврежданията, счита, че предявения размер на иска е неоснователно завишен. Счита, че обезщетението за претърпени неимуществени вреди не трябва да води до неоснователното обогатяване на ищцата, а да отговаря на претърпените от нея вреди. В този смисъл поддържа, че настъпилото процесно събитие не бива да се превръща в повод за материалното замогване на ищцата, а последната да бъде обезщетена в границите на претърпените от нея вреди.

Ответникът твърди, че исковете са необосновано завишени по размер, като претендираното обезщетение за неимуществени вреди не отговаря на критерия за справедливост по смисъла на чл. 52 ЗЗД и на съдебната практика при идентичен предмет на делото. Оспорва като завишени и претенциите за имуществени вреди.

След като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ГПК, Софийски градски съд приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта:

Съдът намира, че така предявените искове са допустими и следва да се произнесе по същество.

От представената по делото писмена застрахователна претенция на ищеца по чл. 380, ал. 1 от КЗ до ответното дружество от 29.05.2023г. се установява, че ищецът е предявил претенция за изплащане на застрахователно обезщетение по задължителна застраховка "Гражданска отговорност". В законоустановения тримесечен срок няма получен отговор от застрахователя. Поради това и съдът намира, че е спазена рекламационната процедура по чл.498, ал.3 вр. ал.1 КЗ, която е абсолютна процесуална предпоставка за предявяване на иск по чл.432, ал.1 КЗ от увреденото лице.

По основателността:

Не се спори между страните, а и видно от приетите доказателства, че е налице валиден договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за лек автомобил марка „Фолксваген Джета“, с рег. № ***** сключен с ответното ЗАД „ОЗК-З.“ АД с покритие към деня на процесното ПТП.

Видно от заключението на САСЕ, неоспорено от страните, механизмът на процесното ПТП е следният:

Процесното ПТП е настъпило на 28.01.2023г., около 11.50 ч., лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Джета“ се е движил по бул. „С.ско шосе“ в посока от бул.„Г.М. Димитров“ към бул. „Околовръстен път“. Пътното платно за посоката му на движение е съставено от две ленти, с обща широчина на платното 6,50 метра. При движението си автомобиля е достигнал района на бл. 24. В същото време от дясно наляво спрямо посоката на движение на автомобиля пострадалата пешеходка е предприела пресичане на пътното платно при наличие на пешеходна пътека. Настъпил е удар между автомобиля и пешеходката.

Видно от обясненията на вещото лице, дадени в съдебно заседание на СГС, със сигурност е установено, че процесното ПТП е настъпило върху пешеходна пътека, въпреки че не може да се установи точния участък от същата пътека, в което е станало същото ПТП.

Причина за настъпване на произшествието са субективните действия на водача на автомобиля, който не се съобразил с пресичащата от дясно на ляво пешеходка.

Видно от сателитното изображение на местопроизшествието пътния участък е прав. Видимостта между участниците е била от порядъка на 100 метра. Няма данни по делото, от които да се направи извод, че пешеходката е навлязла внезапно на платното за движение. Пешеходката е имала възможност да предотврати произшествието като предприеме пресичане на пътното платно, след преминаването на автомобиля.

При процесното ПТП е пострадал ищецът.

Видно от заключението по СМЕ на вещото лице К. С., ортопед- травматолог, неоспорено от страните, което съдът цени като компетентно дадено, при процесното ПТП ищецът е получил следните увреждания:

Контузия на дясното коляно — частично разкъсване на задния рог на вътрешния менискус и възпалителен излив в стенната кухина. Описаните увреждания са причинени от твърд тъп предмет и могат да се получат при автомобилна травма, отнасяща се за пешеходец блъснат от лек автомобил, по начина, времето и при обстоятелствата описани в предварителните сведения.

Причинено е трайно /за повече от 30 дни/ затруднение в движението на десния крак, по смисъла на чл. 129 от НК, което се дължи на разкъсването на вътрешния менискус на коленната става.

При първоначалния преглед, непосредствено след инцидента, на ищцата в УМБАЛ „Света Анна“ е направена рентгенова снимка на дясна колянна става. На рентгенова снимка се виждат само увреждания на костните структури. Увредите на мениските и връзките на колянната става се установяват с ядрено магнитно резонансно изследване на коляното.

Направено е изследване с ЯМР от 27.02.2023г., с обект на изследване: дясна колянна става със заключение: Синовит /възпаление на синовиалната обвивка на коленната става/. Частичка руптура на заден рог на медиален менискус.

Поради изпитвани болки, подуване и ограничени движения в дясна колянна става ищцата е насочена за артроскопия. Във връзка с травмата ищцата е постъпила в Отделение по спортна травматология и ортопедия при, за периода от 27.03.2023г., като е изписана на 01.04.2023г., като на същата е извършена артроскопия на дясно коляно.

Артроскопското оперативно лечение е обичайно, при наличие на менискални и връзкови увреди на колянната става. При нормално протичане на лечебния процес, без усложнения, периода на възстановяване при такъв вид увреждания е около 3-4 месеца. При ищцата след провеждането на втория курс физиотерапия е описано, че оплакванията от

болки в дясна колянна става продължават. При такъв вид увреди и лечение, провеждането на физиотерапия и рехабилитация води до скъсяване на възстановителния период и по добри резултати от лечението.

Ищцата е ползвала 3бр. болнични листи за временна нетрудоспособност за времето от 27.03.2023г. до 09.06.2023г. с диагноза: Увреждане на мениска в резултат на стара травма или разкъсване, Задна кръстна връзка или Заден рог на медиален мениск.

От Амбулаторен лист № 3358 от 04.07.2023г. за преглед на ищцата при ортопед-травматолог е констатирано следното: оплаква от силни болки в лява колянна става силно ограничени движения и периодични отоци в оперираното дясно коляно. Обективно състояние: походка самостоятелна болезнена без помощни средства с накуцване; лява колянна става в субблокаж; изразен оток в лява колянна става-положителен симптом танц на пателата; силна палпаторна болка около и под латерална фасетка на пателата; положителен симптом на кларк за ляво коляно; ограничен обем движения с 0-10-100 положителни симптоми за менискална увреда на медиален мениск

При такъв вид увреди и проведено лечение, като процесното, не се налага поставянето на имобилизация на колянната става.

В приложената медицинска документация, не са описани предишни или придружаващи заболявания, които да окажат влияние върху начина на протичане и продължителността на лечебния процес.

Видно от показанията на св. Д.К.М. /съпруг на ищеца/, след процесното ПТП ищецът е имал поставена шина за около две седмици, а впоследствие за около 40- 50 дни е използвала специална количка за придвижване. През този период ищцата е разчитала на съпруга си, който я е обгрижвал и обслужвал. Ищцата е можела да се изправя сама, но е започнала да се придвижва самостоятелно след около три месеца. Същата е ходела, но е кучала. Изпълнила е всички лекарски препоръки по рехабилитацията. Вследствие обездвижването ищцата напълняла драстично, като покачила теглото си с 15-16кг. Инцидентът нарушил съществено трудовата и дейност. Ищцата работи в Държавно лесничейство- Хасково, като за изпълнение на трудовите и задължения е необходимо значително ходене. Това обаче е значително затруднено след процесния инцидент. Същият инцидент се отразил и върху нервно- психическото и състояние, като ищцата станала по-раздразнителна.

По делото са приети като доказателства 4бр. фактури /л.30- 33 от делото/, издадени от СБАЛТОСМ „Проф.д- р Димитър Шойлев“ ЕАД и МЦ“Хасково“ЕООД на обща стойност от 605лв., от които са видни направени разходи от ищеца за лечение на процесните вреди.

Видно от заключенията по съдебно- икономическата експертиза на в.л.И. Д., неоспорено от страните, полученото от ищцата обезщетение за временна нетрудоспособност за периода от 27.03.2023г. до 09.06.2023г. в общ размер на 4 199,15 лв. За същия период евентуалното нетно трудово възнаграждение би било сума в размер на 4 636,82 лв. Изчислената разлика между сумата на полученото обезщетение за временна нетрудоспособност и евентуалното нетно трудово възнаграждение за периода 27.03.2023г. - 09.06.2023г. е в размер на 437,67 лв. /четиристотин тридесет и седем лева и шестдесет и седем стотинки/.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По силата на чл.429, ал.1 от КЗ с договора за застраховка "Гражданска отговорност", застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума, отговорността на застрахования за причинени от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие, а разпоредбата на чл.432, ал.1 от КЗ предоставя право на

увредения, спрямо когото застрахованият е отговорен по чл.45 от ЗЗД, да претендира заплащане на дължимото обезщетение пряко от застрахователя, т.е. за да се ангажира отговорността на застрахователя, следва да се установи наличието на валиден застрахователен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ между делинквентата и застрахователя, настъпили вреди за третото лице, прот.правно поведение на виновния водач и причинна връзка между това поведение и причинените вреди.

От гореизложената фактическа обстановка съдът намира за безспорно установено, че в резултат на процесното ПТП на ищеца са причинени имуществени и неимуществени вреди.

Не се спори по делото, че към момента на настъпване на ПТП за МПС лек автомобил „Фолксваген Джета“, с рег. № ***** е налице задължителна застраховка "Гражданска отговорност" при ответното дружество.

В процесния случай е безспорно установено, че на ищеца са причинени неимуществени вреди.

Обезщетенията за неимуществени вреди вследствие на деянията следва да бъдат определени по справедл.ст, съгласно разпоредбата на чл.52 ЗЗД. Съгласно константната съдебна практика справедл.стта налага претърпелият вредата да бъде възмезден за нея, като на обезщетяване подлежат не само физически изстрадания болки, но и такива, които се търпят в духовната и интелектуална сфера на индивида. Болките, страданията, ограниченията и неудобствата за различните индивиди при различни обстоятелства, са различни. За да определи справедливия размер на обезщетението за деликт, съдът следва да преценява установените от ищеца правнозначими обстоятелства по спора. Търпените от лицето вреди в неимуществената сфера зависят не само от обективни фактори, каквито например са болките от физическите увреждания предвид тяхната продължителност и интензитет, но и начина, по който лицето е преживяло подобен случай и как това се е отразило на поведението му, на социалните му контакти, на самочувствието му и пр. вредата в неимуществената сфера не може да бъде ограничена в рамки, а съдът следва да вземе предвид всички относими и доказани обстоятелства в тази връзка.

От приетите по делото експертизи, както и от показанията на св. Д.К.М. /съпруг на ищеца/, се установяват болките и страданията на ищеца както в периода на болничното му лечение, така и в този на възстановяване и рехабилитация, така и впоследствие до настоящия момент. Същият свидетелства за физическите и психическите болки на ищеца след процесното ПТП, както и за промяната му след същия инцидент.

При определяне размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди на ищеца съдът отчете следните обстоятелства: възрастта на ищеца към датата на ПТП/48г. /, вида и характера на претърпените телесни повреди, а именно на ищеца е причинена една средна телесна повреда, изразяваща се в контузия на дясното коляно — частично разкъсване на задния рог на вътрешния менискус и възпалителен излив в стенната кухина.

Продължителността на лечебния и възстановителния период се определя на около 3-4 месеца, като в процесния случай е протекъл без усложнения и ищецът е напълно възстановен.

През посоченият 4-месечен период ищецът е търпял - болки и страдания, като най-интензивни те са били през първите 2 месеца след злополуката и извършената атроскопия. През тези периоди ищецът е търпял и по- голямата част от неудобствата, свързани с процесното ПТП.

Видно от показанията на св. Д.К.М. /съпруг на ищеца/, след процесното ПТП ищецът е имал поставена шина за около две седмици, а впоследствие за около 40- 50 дни е използвала специална количка за придвижване. През този период ищцата е разчитала на съпруга си, който я е обгрижвал и обслужвал. Ищцата е можела да се изправя сама, но е започнала да се придвижва самостоятелно след около три месеца. Същата е ходела, но е кучала. Изпълнила е всички лекарски препоръки по рехабилитацията. Вследствие обездвижването ищцата напълняла драстично, като покачила теглото си с 15-16кг. Инцидентът нарушил съществено трудовата и дейност. Ищцата работи в Държавно лесничейство- Хасково, като за изпълнение на трудовите и задължения е необходимо значително ходене. Това обаче е значително затруднено след процесния инцидент. Същият инцидент се отразил и върху нервно- психическото и състояние, като ищцата станала по- раздразнителна.

Предвид гореизложеното съдът намира, че възстановителния процес е протекъл за около четири месеца, като към настоящия момент ищецът е в добро общо състояние.

Като съобрази посочените обстоятелства, социално-икономическите условия и стандарта на ЖИТ в страната към януари 2023г., съдът определи обезщетението за неимуществени вреди в размер на 25 000,00 лева.

За разликата до пълния предявен размер на обезщетението за неимуществени вреди от 35 000,00лв. искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

За да отхвърли иска за обезщетение за неимуществени вреди до пълния му предявен размер съдът отчете и следните обстоятелства:

1.Пълният предявен размер е за вреди от процесното ПТП, свързани с твърдение за контузия в ляво коляно и едем на предна кръстна връзка; менсиакална дегенерация на предния рог на латералния менискус; В настоящето производство няма събрани доказателства за това процесното ПТП да е причинило вреди, свързани с лявото коляно на ищеца. Всички причинени увреждания са свързани с контузия на дясното коляно

2.В процесния случай няма счупване на кост, което би съставлявало значително по-сериозен вид травма, съгласно разясненията на вещото лице д-р С. в съдебно заседание.

3.При процесното ПТП няма причинени последици, свързани с трайно увреждане на здравето на ищцата. Не е налице функционален дефицит у същата. При разпита му в съдебно заседание вещото лице д-р С. е заявил, че в процесния случай няма усложнения, излизащи извън обичайния възстановителен процес за такъв вид травма.

Относно обезщетенията за имуществени вреди:

По делото са приети като доказателства 4бр. фактури /л.30- 33 от делото/, издадени от СБАЛТОСМ „Проф.д- р Димитър Шойлев“ ЕАД и МЦ“Хасково“ЕООД на обща стойност от 605лв., от които са видни направени разходи от ищеца за лечение на процесните вреди. Тези разходи са били необходими за правилното провеждане на лечението, поради което и претендираните суми за разноски следва да бъдат присъдени.

Видно от заключенията по съдебно- икономическата експертиза на в.л.И. Д., неоспорено от страните, полученото от ищцата обезщетение за временна нетрудоспособност за периода от 27.03.2023г. до 09.06.2023г. в общ размер на 4 199,15 лв. За същия период евентуалното нетно трудово възнаграждение би било сума в размер на 4 636,82 лв. Изчислената разлика между сумата на полученото обезщетение за временна нетрудоспособност и евентуалното нетно трудово възнаграждение за периода 27.03.2023г. -

09.06.2023г. е в размер на 437,67 лв. /четиристотин тридесет и седем лева и шестдесет и седем стотинки/, поради което и искът следва да бъде уважен до тази сума. За разликата до пълния претендиран размер от 1959,43лв. искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По възраженията на ответника за съпричиняване:

По приложението на разпоредбата на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, доказване на съпричиняването на вредата и определяне на съотношението на приноса на пострадалия и делинквента е формирана постоянна съдебна практика - решение № 206 от 12.03.2010 г. по т. д. № 35/09 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 98 от 24.06.2013 г. по т. д. № 596/12 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 151 от 12.11.2010 г. по т. д. № 1140/11 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 169 от 02.10.2013 г. по т. д. № 1643/12 г. на ВКС, ТК, II т. о. решение № 16 от 04.02.2014 г. по т. д. № 1858/13 г. на ВКС, ТК, I т. о., решение № 92 от 24.07.2013 г. по т. д. № 540/12 г. на ВКС, ТК, I т. о., решение № 18 от 17.09.2018 г. по гр. д. № 60304/2016 г. на ВКС, IV г. о. и др., според която, за да бъде намалено на основание чл. 51, ал. 2 ЗЗД дължимото обезщетение, приносът на пострадалия следва да бъде надлежно релевиран от застрахователя чрез защитно възражение пред първоинстанционния съд и да бъде доказан по категоричен начин при условията на пълно и главно доказване от страната, която го е въвела. Изводът за наличие на съпричиняване по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД не може да почива на предположения, а следва да се основава на доказани по несъмнен начин конкретни действия или бездействия на пострадалия, с които той обективно е способствал за вредоносния резултат, като е създал условия или е улеснил неговото настъпване. Намаляване на обезщетението за вреди на основание чл. 51, ал. 2 ЗЗД е допустимо само ако са събрани категорични доказателства, че вредите не биха настъпили или биха били в по-малък обем. Съдът следва да прецени доколко действията на пострадалия са допринесли за резултата и въз основа на това да определи обективния му принос. Намаляването на размера на обезщетението следва да се извърши въз основа на комплексна преценка на степента на каузалност на действията на делинквента и на пострадалия, степента на тяхната обективна вредоносност, като самото намаляване следва да отразява размера на участието на увреденото лице в причиняването на общата вреда.

Недоказано са възраженията на ответника, че ищецът е съпричинил процесните вреди, като е излязъл внезапно на платното за движение, без да се огледа, между спрели автомобили, че не се е съобразил с разстоянието до приближаващото се към него превозно средство, въпреки че е имал добра видимост. Същите възражения се опровергават от събраните по делото писмени и гласни доказателства.

Неоснователно е и възражението на ответника, че ищецът не е провеждал рехабилитация, като така е удължил периода на възстановяване от процесната травма. Същите възражения се опровергават от събраните по делото писмени и гласни доказателства, които свидетелстват за проведени рехабилитационни процедури.

Относно лихвите:

На основание чл. 493, ал. 1, т. 5 КЗ застрахователят следва да покрие спрямо увреденото лице отговорността на делинквента за дължимата лихва за забава от датата на предявяване на претенцията от увреденото лице, а след изтичане на срока по чл. 496, ал. 1 КЗ и при липсата на произнасяне и плащане на обезщетение от застрахователя, дължи законната лихва върху обезщетението за неимуществени вреди за собствената си забава. В този смисъл са Решение № 128 от 4.02.2020г. на ВКС по т. д. № 2466/2018 г., I т. о., ТК, Решение № 60112 от 1.12.2021 г. на ВКС по т. д. № 1221/2020 г., I т. о., ТК, и др.

В случая ищецът претендира законната лихва върху обезщетенията, считано от датата на завеждане на исковата молба, поради което и същата следва да бъде присъдена от този момент.

По разноските:

И двете страни по делото са направили искания за присъждане на разноски.

Ищецът е доказал разноски за държавна такса и експертизи в размер на 2703,66лв., от които в съответствие с уважената част от исквете следва да му бъде присъдена сумата от 1222,59лв.

Ищецът е бил представляван безплатно от адв. Г. Д. на основание чл.38, ал.1 от ЗА, въз основа на договор за правна помощ от 12.12.2023г. С оглед изхода на делото и на основание чл.38, ал.2 ЗА на адв. Д. следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство в полза на ищеца.

С оглед на материалния интерес по делото минималното адвокатско възнаграждение по НМРАВ е в размер на 3657,31лв., от които в съответствие с уважената част от исквете следва да бъде присъдена сумата от 2533,72лв.

Ответникът е доказал разноски в размер на 7160лв. за процесуално представителство и експертизи, от които в съответствие с отхвърлената част от исквете следва да му бъде присъдена сумата от 2199,68лв.

Предвид гореизложеното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК-3.“ АД, с ЕИК:***** и седалище и адрес на управление: гр. София 1301, ул. *****, представявано от А.П.Л. и Р.К.Д., да заплати на М. Ж. М., с ЕГН:***** и адрес: гр. Хасково, ул. *****, на основание чл.432 КЗ, сумата в размер от 25 000 лева, представляваща застрахователно обезщетение за претърпените неимуществени вреди вследствие на пътно – транспортно произшествие от 28.01.2023г., причинено виновно от водача на л.а. „Фолксваген Джета“, с рег. № ***** управляван от водач, застрахован по риска „Гражданска отговорност“ при ЗАД „ОЗК-3.“ АД, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 10.07.2023г. до окончателното плащане на сумата, КАТО ОТХВЪРЛЯ КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН иска за главница за разликата до пълния му предявен размер от 35 000 лв.

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК-3.“ АД, с ЕИК:***** и седалище и адрес на управление: гр. София 1301, ул. *****, представявано от А.П.Л. и Р.К.Д., да заплати на М. Ж. М., с ЕГН:***** и адрес: гр. Хасково, ул. *****, на основание чл.432 КЗ, сумата в размер от 605лв., представляваща застрахователно обезщетение за претърпените имуществени вреди за разноски за лечение, вследствие на пътно – транспортно произшествие от 28.01.2023г., причинено виновно от водача на л.а. „Фолксваген Джета“, с рег. № ***** управляван от водач, застрахован по риска „Гражданска отговорност“ при ЗАД „ОЗК-3.“ АД, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 10.07.2023г. до окончателното плащане на сумата.

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК-3.“ АД, с ЕИК:***** и седалище и адрес на управление: гр. София 1301, ул. *****, представявано от А.П.Л. и Р.К.Д., да заплати на М. Ж. М., с ЕГН:***** и адрес: гр. Хасково, ул. *****, на основание чл.432 КЗ, сумата в

размер от 437,67 лв., представляваща застрахователно обезщетение за претърпените имуществени вреди за пропусната полза, вследствие на 75 дни временна неработоспособност, вследствие на пътно – транспортно произшествие от 28.01.2023г., причинено виновно от водача на л.а. „Фолксваген Джета“, с рег. № ***** управляван от водач, застрахован по риска „Гражданска отговорност“ при ЗАД „ОЗК-3.“ АД, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 10.07.2023г. до окончателното плащане на сумата.

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК-3.“ АД, с ЕИК:***** и седалище и адрес на управление: гр. София 1301, ул. *****, *****, представлявано от А.П.Л. и Р.К.Д., да заплати на М. Ж. М., с ЕГН:***** и адрес: гр. Хасково, ул. *****, сумата от 1222,59лв., представляваща направени по делото разноски за държавна такса и експертизи, в съответствие с уважената част от исковете.

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК-3.“ АД, с ЕИК:***** и седалище и адрес на управление: гр. София 1301, ул. *****, *****, представлявано от А.П.Л. и Р.К.Д., да заплати на адв. Г. Д. сумата от 2533,72лв., представляваща адвокатско възнаграждение при условията на чл.38 от Закона за адвокатурата, съразмерно с уважената част от иска.

ОСЪЖДА М. Ж. М., с ЕГН:***** и адрес: гр. Хасково, ул. *****, да заплати на ЗАД „ОЗК-3.“ АД, с ЕИК:***** и седалище и адрес на управление: гр. София 1301, ул. *****, *****, представлявано от А.П.Л. и Р.К.Д., сумата от 2199,68лв. представляваща направени по делото разноски в съответствие с отхвърлената част от исковете.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд- гр.София в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____